

Sygn. akt II CZ 89/08

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepła (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSA Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi C.D.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Apelacyjnego z dnia 25 stycznia 2007r., sygn. akt [..]

wydanego w sprawie z powództwa C.K.

przeciwko C.D.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 stycznia 2009 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 kwietnia 2008 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę pozwanego C.D. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 25 stycznia 2007 r. wydanego w sprawie sygn. akt [...] z uwagi na to, że została sporządzona osobiście przez skarżącego.

W zażaleniu ustanowiony dla skarżącego radca prawny domagał się uchylecia postanowienia, zarzucając, że po wniesieniu osobistej skargi przez C.D. został on wezwany przez Sąd Apelacyjny do uzupełnienia jej braków jedynie przez złożenie odpisu.

Niepodpisanie tego pisma przez adwokata lub radcę prawnego stanowiło brak formalny, do uzupełnienia którego wnoszący je powinien być wezwany przez Sąd albo postępowanie należało zawiesić na podstawie art.175¹ k.p.c. do czasu wyznaczenia pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Zaskarżone postanowienie jest prawidłowe.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji należy do pism procesowych obwarowanych szczególnymi wymogami (art. 424⁵ k.p.c.), gdyż inicjuje postępowanie przed Sądem Najwyższym. Zatem zgodnie z art. 87¹ k.p.c. wniesiona być powinna przez adwokata lub radcę prawnego, jeśli strona nie ma kwalifikacji przewidzianych § 2 tego przepisu.

Skutek związany z niezachowaniem tego wymogu przewidziany został art. 424⁶ § 3 k.p.c. bez możliwości „usunięcia” go. Jedynie w odniesieniu do warunków formalnych opisanych art. 424⁶ § 2 k.p.c. dopuszczone zostało wzywianie o poprawienie lub uzupełnienie skargi.

Wskazać należy na, podzielany przez Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie, pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 1998 r. III CKN 935/98, niepubl., który dotyczy w prawdzie innego pisma (kasacji), ale również związanego z wymogiem sporządzenia go przez wymienionych pełnomocników,

co podyktowane jest ograniczeniem zdolności postulacyjnej strony w tym postępowaniu.

Nie znajduje zatem uzasadnienia stanowisko żalące się, że uniemożliwiono mu podpisanie skargi, skoro w art. 87¹ § 1 k.p.c. mowa jest o sporządzeniu pisma przez adwokata lub radcę prawnego.

Wyłączenie możliwości opracowania skargi osobiście przez stronę wynika z konieczności dokonania tego przez osoby zawodowo przygotowane do właściwego formułowania i argumentowania pism procesowych.

Już postanowieniu z 14 listopada 1997 r. III CZ 84/97 (Prok. i Pr. 1998/5/40) Sąd Najwyższy wypowiedział się, że „poparcie” przez adwokata (radcę prawnego) kasacji wniesionej przez stronę, która nie ma kwalifikacji do dokonywania tego osobiście, nie spełnia wymogu sporządzenia. Pogląd ten znajduje zastosowanie także w odniesieniu do skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku.

Wskazany obowiązek odrzucenia osobistej skargi strony wyklucza możliwość podejmowania działań w celu ustanowienia adwokata lub radcy, co było niezbędne na etapie zaskarżania kwestionowanego postanowienia.

Zawieszenie postępowania w oparciu o art. 175¹ k.p.c. do czasu wyznaczenia pełnomocnika z urzędu, niezależnie od tego, że jako uregulowanie szczególne nie może być przyjmowane w innych sytuacjach, niż w nim powołane, to nie ma zastosowania do postępowania, które skutecznie nie zostało jeszcze wszczęte.

Nie mogłoby zresztą również dojść do zmiany treści pisma, które było przedmiotem odrzucenia.

Rację ma żalący się, że zbędne było wzywianie skarżącego do złożenia odpisu jego osobistej skargi, skoro podlegała ona odrzuceniu, co jednak nie miało wpływu na treść postanowienia i dalszy bieg postępowania.

Z powyższych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 424¹² oraz art. 394¹ § 3 k.p.c.